

TRACTOGRAFIA ÎN EVALUAREA LEZIUNILOR SISTEMULUI NERVOS CENTRAL

Maria MOLDOVANU,
Centrul de Diagnostic German

Scopul lucrării: descrierea metodei de tractografie prin IRM și utilitatea acestei metode în evaluarea leziunilor SNC.

Materiale și metode. Examinările au fost efectuate la aparatul *Magneton Skyra 3T, TIM System*, cu utilizarea 12-channel Head Matrix coil. Pentru obținerea DTI (tractografiei) s-a utilizat secvența single shot-echo planar imaging (EPI) cu parametrii: 60 slices, FoV= 190 mm, phase FoV – 100%, slice thickness – 2 mm, base resolution – 96, phase resolution – 100 (voxel size 2x2x2μ), phase partial Fourier – 6/8, TR – 9900 msec, TE – 102 msec. Postprocesarea s-a efectuat în aplicația *Neuro 3D*.

Rezultate. În studiu au fost incluși 28 de pacienți. Limitele de vârstă au fost cuprinse între 17 și 60 de ani, vârsta medie fiind de 42 de ani. În cadrul acestui studiu evaluarea cordonului medular cervical a implicat 46% (13) pacienți și evaluarea prin DTI a creierului a fost realizată la 54% (15) pacienți.

Conform examinărilor cazurilor cu leziuni spinale, cu mielopatii poststenotice au fost 18% (5) pacienți; cu tumori medulare spinale – 18% (5); cu leziuni posttraumatice – 11% (3), cu involuție cerebrală – 1 pacient. Din examinările cerebrale, tumori cerebrale am determinat la 22% (6) pacienți, leziuni postischemice – la 15% (4), scleroză mezială temporală – 11% (3) pacienți; 1 pacient – fără leziuni.

Concluzii. Tractografia este o metodă adițională examinării prin IRM convențională, extrem de utilă pentru localizarea și determinarea efectului tumorilor cerebrale și medulare asupra tracturilor nervoase. Este o metodă sensibilă pentru evaluarea întreruperii tracturilor spinale în cazul leziunilor traumatice.

DIAGNOSTICUL RADIOLOGIC AL TRAUMATISMULUI MASIVULUI FACIAL

*Iurii MOGOREANU¹, Antonina ROTARU¹,
Natalia ROTARU¹, Valeriu PRIPA², Lina COBÎLEANU³,
Tamara ȚIBRIGAN², Aurel VICOL³,*

¹USMF Nicolae Testemițanu, ²IMSP Spitalul Clinic Republican, ³Centrul de Medicină Legală

Scop: evaluarea clinico-imagistică a traumatismului masivului facial.

Materiale și metode. Materialul de studiu a fost un lot de 120 de pacienți cu traumatismul masivului facial, trimiși de Centrul Republican de Expertiză Medico-Legală la Spitalul Clinic Republican pentru examinare și diagnostic în perioada 2009-2012. Pacienții au fost examinați radiologic prin radiografii de diferite incidențe și TC.

Rezultate. În lotul analizat repartizarea pe sexe a fost următoarea: 101 (84,16%) pacienți de sex masculin și 19 (15,84%) de sex feminin. Raportul de 5:1 în favoarea sexului masculin a fost atestat în toate categoriile de vârstă. Limitele de vârstă au fost cuprinse între 18 și 75 de ani.

Incidența maximă s-a înregistrat în intervalele 18-25 de ani și 26-35 de ani, pentru ca apoi să scadă treptat în intervalele 36-50 de ani și 51-65 de ani, ajungând la cele mai mici valori în intervalul 66-75 de ani. Cele mai afectate zone ale masivului facial ca urmare a traumatismului sunt: oasele nazale (26,4%), oasele zigomatice (24%) și mandibulă (45,6%). În acest lot au mai fost înregistrate fracturi de os frontal – 5% cazuri.

Concluzii. Pentru confirmarea diagnosticului de traumatism al masivului facial și a complicațiilor lui, este necesară utilizarea următoarelor metode imagistice: radiografii craniene în incidențe pentru masivul facial, ortopantomograme în cazul traumatismului mandibular și tomografie computerizată pentru cazurile grave sau suspectie a complicațiilor.

POSSIBILITĂȚILE NEUROIMAGISTICII ÎN APRECIEREA HIDROCEFALIEI

Oxana NEBESNEA,
USMF N. Testemițanu
Catedra Radiologie și Imagistică Medicală

Scop: aprecierea posibilităților IRM în diagnosticul și evaluarea dinamică a hidrocefaliei.

Materiale și metode. Au fost examinați 38 de pacienți cu diferite dereglări ale licvorodinamicii, în perioada ianuarie 2011 – mai 2012, în secția Radiologie a Spitalului Internațional Medpark. Toate investigațiile au fost efectuate pe un aparat de 1.5 tesla (*Siemens Magnetom Essenza*). Protocolul de examinare a inclus: T1w, T2w, T2 tirm, T2 tir și regim mielografic. Studiul include atât maturi (60.5% sau 23 persoane), cât și copii (39.5% sau 15). În cazurile de hidrocefalie asociată cu formațiuni de volum s-a efectuat administrarea i/v a substanței de contrast. Copiii până la 5ani au fost sedați. La 6 copii până la 1 an s-a efectuat USG prin fontanela mare, iar la 4